

عنوان مقاله:

نقش و عملکرد هویت مکان در ارتقاء هویت فرد و میزان حضور آن در فضا

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مجتبی میکائیل زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات اردبیل

وحید وزیری - دکتری، هیات علمی دانشگاه محقق اردبیلی

محمد باقری - دکتری، رئیس دانشکده هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

مکان یعنی جایی که ما به آن تعلق داریم و تنها با حضور انسان بامعنا می شود و انسان نیز تنها با داشتن مکان با معنا خواهد شد و در این میان، حلقه اتصالی وجود دارد که به آن معنا نیست که هویت مکان لزوماً تغییر کند یا از دست برود انسان می تواند هویت پرداز یک مکان و مکان می تواند دارای یک هویت انسان ساز باشد. لذا یکی از اصول لازم برای ادامه ی زندگی انسان وجود کانون های پایدار زندگی است، یعنی مکان هایی که هویت فرد را در طول زمان حفظ نماید. هویت مکان بخشی از هویت شخصی و بازتابی از وجوه اجتماعی و فرهنگی است. لذا فقدان هویت مکان و ابعاد آن در فضا مشکلاتی را در هویت فردی و میزان حضور افراد در فضا و خصوصیات کالبدی مکان ها به وجود می آورد و بدین سان به کاهش انواع فعالیت های اجتماعی در محیط و فضا منجر می شود. بر این اساس فضاهای معماری باید به گونه ای باشد که ضمن ایجاد فضاهای با هویت سبب ارتقاء هویت فردی و همچنین افزایش میزان حضور فرد و تعاملات اجتماعی آنها گردد. بنابراین هدف پژوهش حاضر بررسی هویت مکان و رابطه ی آن با هویت فردی است. نتایج مطالعات نشان می دهد تاثیر ابعاد اجتماعی، کالبدی و روانی هویت بر پیوند روانی با فضا نقش بازی دارد و نتیجه ی چنین ارتباطی در ارتقای پیوند روانی فرد با محیط تاثیر گذار است و از طرف دیگر محیط های بی هویت ضمن ایجاد برش و عدم وابستگی در مکان و کاهش حضور فرد در فضا می شود.

کلمات کلیدی:

هویت مکان، هویت فرد، هویت فضا، فضای معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/263788>

